

На морския бръгъ.

динъ день Анка взема върбовото кошче и отиде на морския бръгъ за миди. Тя заведе съ себе си сестричето си Марийка и братчето си Стефанъ, за да се понарадватъ на хубавото море. Слѣдъ половинъ часъ, тѣ пристигнаха край морето, до една скала, на която само долния край се допираше до водата.

Мѣстото отъ бръга до скалата бѣше пълно съ плитка вода. Тритѣ дѣца си събуха обуцата, прѣгазиха водата и отидоха на скалата. За късо врѣме кошницата се напълни съ миди. Дѣцата сѣднаха на скалата да си отпочинатъ и закусятъ. Тѣ мислѣха да останатъ по-дълго врѣме на скалата, да се понарадватъ на морето и хубавата гледка, която се откриваше прѣдъ очитѣ имъ.... Ала врѣмето имъ попрѣчи: слѣдъ малко задуха силенъ вѣтъръ, небето се покри съ тъмни и страшни облаци.

Това накара Анка да се приготви по-скоро на пѣтъ: тя задѣгна кошчето на грѣбъ и поведе дѣцата къмъ бръга. Но водата сега бѣше много дълбока и не можеше да се гази . . . Тѣ се върнаха назадъ, къмъ върха на скалата.